

24ste vergadering

Dinsdag 8 april 1997

Aanvang 13.30 uur

Voorzitter: Korthals Altes

Tegenwoordig zijn 68 leden, te weten:

Batenburg, De Beer, Van den Berg, Bierman, De Boer, Boorsma, Braks, Van den Broek-Laman Trip, Cohen, Dees, Eversdijk, Gelderblom-Lankhout, Van Gennip, Ginjaar, Glastra van Loon, Glasz, Van Graafeiland, Grol-Overling, De Haze Winkelman, Heijmans, Hendriks, Hessing, Van Heukelum, Hilarides, Hofstede, Holdijk, Jaarsma, De Jager, Jurgens, Ketting, Korthals Altes, J. van Leeuwen, L.M. van Leeuwen, Linthorst, Lodewijks, Loudon, Luijten, Luimstra-Albeda, Lycklama à Nijeholt, Meeter, Michiels van Kessenich-Hoogendam, Pit, Pitstra, Le Poole, Postma, Rensema, Rongen, Roscam Abbing-Bos, Schuurman, Schuyer, Staal, Steenkamp, Stevens, Stoffelen, Talsma, Tuinstra, Varekamp, Ter Veld, Veling, Verbeek, Vriskoop, Werner, Wiegel, De Wit, Wöltgens, Van de Zandschulp, Zijlstra en Zwerver,

en de heren Kok, minister-president, minister van Algemene Zaken, Dijkstal, vice-minister-president, minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Borst-Eilers, minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, mevrouw Schmitz, staatssecretaris van Justitie, en mevrouw Terpstra, staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

□

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Schoondergang-Horikx, Grewel en Heijne Makkreel, wegens ziekte;

Baarda en Van Eekelen, wegens verblijf buitenslands, ook volgende week;

Hirsch Ballin en Van Dijk, wegens verblijf buitenslands;

Stevens en Ketting, wegens bezigheden elders.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst, die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan, dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het eind van deze editie.)

De **voorzitter**: Ik deel voorts mee dat op 7 april bij de Kamer is binnengekomen een brief van de staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, houdende de agenda en een viertal ontwerpbesluiten voor de vergadering van het Uitvoerend Comité Schengen op 25 april aanstaande te Lissabon. Twee van die vier besluiten zijn het Koninkrijk bindende besluiten. De termijn van vijftien dagen voor besluitvorming daarover is reeds ingegaan. Teneinde de mogelijkheid van uitdrukkelijke instemming voor de Kamer te waarborgen, ben ik voornemens het daartoe strekkende signaal heden af te geven, conform de hier overeengekomen Schengen-procedure. De vaste commissies voor Europese samenwerkingsorganisaties en voor Justitie zullen op dinsdag 15 april

aanstaande de Kamer adviseren over de vraag of deze besluiten uitdrukkelijke goedkeuring behoeven. De Kamer beslist hierover uiteindelijk zelf. Na afloop van de commissievergadering zal ik daarover nadere mededeling doen.

Aangezien voor verschillende verdragen die ter stilzwijgende goedkeuring zijn voorgelegd, het voornemen tot het sluiten van uitvoeringsverdragen en voor algemene maatregelen van bestuur die zijn voorgehangen en gedrukt onder de nummers 23908 (R1519), nr. 24, 25244, 25246, 25247, 25251, 25252, 25260, 25261 en 25262 (R1587) de termijn is verstreken, stel ik vast, dat wat deze Kamer betreft aan uitdrukkelijke goedkeuring van deze verdragen, dit voornemen, respectievelijk deze AMvB's geen behoefte bestaat.

Herdenking W.F. de Gaay Fortman

De **voorzitter**: "Je bent met politiek bezig, dan kun je niet altijd doen wat een ander graag wil" is een uitspraak die zijn biografen Breedveld en Jansen van Galen hebben opgetekend uit de mond van mr. W.F. de Gaay Fortman, die op Stille Zaterdag, na een welbestede leven, in de ouderdom van 85 jaar is overleden.

Het was een welbestede leven, gewijd aan wetenschap en politiek, aan Vrije Universiteit en Anti-Revolutionaire Partij, aan rechtswetenschap en het landsbestuur. Eén van de kenmerken van hen die geworteld zijn in de antirevolutionaire traditie, is dat zij een sterke bereidheid tonen tot honorering van een beroep dat de gemeenschap op hun talenten doet. Door deze

Voorzitter

toewijding aan de publieke zaak bestaat een regelmatige uitwisseling tussen wetenschap, de Vrije Universiteit, en het openbaar bestuur. Dit patroon heeft ook het openbare leven van W.F. de Gaay Fortman, Gaius voor wie hem tutoyeerden, gekenmerkt.

In zijn jeugd is er de band met zijn grootvader, tijdgenoot van Abraham Kuypers. In zijn studententijd is er de Vrije Universiteit. Daarna, vanaf 1934, was hij rijksambtenaar: vier jaar op Economische Zaken en van 1938 tot 1947 op het ministerie van Sociale Zaken. En dan van 30 mei 1947 tot 10 mei 1973, ruim een kwart eeuw, is hij hoogleraar Privaatrecht en Arbeidsrecht aan diezelfde universiteit, opvolger in de leerstoel van Gerbrandy, zijn leermeester.

In 1962-1963 is hij eerst een jaar, en van 1965 tot 1972 is hij zeven jaar rector-magnificus van deze universiteit. Op 19 december 1977, de dag waarop hij het ministerschap van Binnenlandse Zaken en inmiddels ook dat van Justitie neerlegt, keert hij op de leerstoel Privaatrecht en Arbeidsrecht terug.

Naast de antirevolutionaire overtuiging en het gereformeerde geloof heeft een belangrijke en in sommige gevallen misschien wel doorslaggevende invloed op de politieke keuzen van De Gaay Fortman gehad zijn toetreden in 1943 tot de redactie van het ondergrondse Vrij Nederland. Na de bevrijding blijft hij van die redactie deel uitmaken. Uit die tijd dateert de band met Joop den Uyl, die ook tot de redactie van Vrij Nederland gaat behoren. Pogingen De Gaay Fortman tot doorbraak naar de Partij van de Arbeid te overtuigen, lijden schipbreuk, onder andere op zijn overtuiging dat de opvattingen van de sociaal-democratie over de functie van de Staat als drager van het gezag niet toereikend waren.

Fortman blijft trouw aan Vrij Nederland en aan de in die tijd in de redactie nog levende herinnering aan de geest van het verzet tegen de vijand en aan de concrete gedachten ten aanzien van de noodzakelijke ontwikkeling van het economische en sociale leven. Die trouw wordt op de proef gesteld als in de brief die zijn benoeming tot hoogleraar aan de Vrije Universiteit bevestigt, tevens de verwachting wordt uitgesproken dat hij zijn medewerking aan Vrij Nederland niet voortzet. In een vlammende brief verwerpt De Gaay

Fortman deze eis en hij trekt de aanvaarding van zijn benoeming in, nu het ernaar uitziet dat hij als hoogleraar aan de Vrije Universiteit "niet over die vrijheid en onafhankelijkheid kan beschikken", die hij "voor de vervulling van een dergelijk ambt noodzakelijk acht". Hij wint en blijft, zoals ik al zei, 26 jaar hoogleraar en keert na zijn ministerschap voor ruim een jaar terug.

De Gaay Fortman had dus eens al tot het uiterste de consequenties van zijn overtuiging getrokken vóór zijn eerste openbare optreden in de landspolitiek. Zijn gave om zijn kennis en kunde ten dienste van het land te stellen is al vroeg ontdekt en tijdens verschillende fasen van de kabinetscrisis van 1951 zijn hem verscheidene ministersposten aangeboden, waaronder die van Verkeer en Waterstaat en van Justitie. Bij deze gelegenheid bleek de visie van de partijleiding, die de deelneming van antirevolutionairen aan het kabinet niet wenste, doorslaggevend. Aldus bleven toen de werkzaamheden van De Gaay Fortman zich vooralsnog richten op de Vrije Universiteit en het Christelijk Nationaal Vakverbond. Vanaf 1948 was hij rector van de kaderschool van het CNV, een functie die hij 24 jaar vervulde.

Zelf heeft De Gaay Fortman zijn eerste openbare optreden in de landspolitiek – zijn optreden als kabinetsinformateur in de periode van 22 augustus tot 14 september 1956 – een zwarte bladzijde in zijn persoonlijk leven en in de hele Nederlandse politieke geschiedenis genoemd. Ik zal die bladzijde dus niet weer opslaan.

Veel meer bevrediging geeft hem zijn toetreden tot deze Kamer op 20 september 1960. Dat lidmaatschap duurt voort tot zijn ministerschap in 1973 en wordt voor een periode van vier jaren hervat op 20 september 1977, kort voor het einde van dat ministerschap.

Als lid van deze Kamer voert hij talloze malen het woord over onderwerpen die hem na aan het hart liggen: binnenlandse zaken, justitie, sociale zaken, ontwikkelings-samenwerking en verdragen. Maar zeker moeten ook worden genoemd Suriname en de Nederlandse Antillen. Voorafgaand aan zijn ministerschap in 1973 was hij gedurende twee jaren voorzitter van zijn fractie en ruim vijf jaren tweede ondervoorzitter van de Kamer. Om

een beeld te schetsen van de rijkdom van zijn inbreng in deze Kamer, vermeld ik dat hij alleen al in die laatste periode van vier jaar 55 maal het woord voerde en voorzitter was van de vaste commissies voor Justitie en voor Algemene Zaken en het Huis der Koningin. Dat was dus toen hij het lidmaatschap weer had hernomen na een lang en vaak slopend ministerschap.

Dat ministerschap kwam in 1973. Ook toen waren de leiding en de Tweede-Kamerfractie van de Anti-Revolutionaire Partij van mening dat deelneming aan het beoogde kabinet, waarin de Partij van de Arbeid een leidende rol zou spelen, ongewenst was. De pogingen van de kabinetformateurs Burger en Ruppert om antirevolutionairen voor het kabinet te winnen, werden gezien als inbreken. De christelijk-sociale overtuiging van De Gaay Fortman, gevoegd bij de bij hem niet bestaande afkeer van de sociaal-democratie, brachten hem ertoe om samen met Boersma de opvatting van de partijleiding te trotseren: "Je bent met politiek bezig, dan kun je niet altijd doen wat een ander graag wil."

Het is authentiek antirevolutionair om de stem van het eigen geweten te volgen. Maar naar ik veronderstel, is het ook de resultante van zijn antirevolutionaire wortels en zijn in de redactie van Vrij Nederland gegroeide overtuiging en bereidheid tot samenwerking met sociaal-democraten.

Het ministerschap van Binnenlandse Zaken was niet de eerste of hoogste ambitie van De Gaay Fortman. Hij was immers jurist en Justitie had zijn hart. De verantwoordelijkheid voor de grondwetsherziening maakte echter veel goed. Daar kwamen bovendien bij de verantwoordelijkheid als tweede vice-minister-president en de verantwoordelijkheid voor Suriname en de Nederlandse Antillen. Suriname werd onder zijn begeleiding onafhankelijk. In de Nederlandse Antillen had hij een deel van zijn jeugd doorgebracht. Met beide toenmalige Koninkrijksdelen had hij nauwe banden onderhouden, onder andere door zijn lidmaatschap van de adviesraad voor culturele samenwerking tussen de landen van het Koninkrijk.

Tegen het eind van zijn ambtsperiode – de formatie van het tweede kabinet-Den Uyl dat nooit gekomen

Voorzitter

is, sleept zich eindeloos voort – ziet de minister van Justitie Van Agt zich genoodzaakt zijn ambt neer te leggen om zijn zetel in de Tweede Kamer na ommekomst van de negentigdagen-termijn te kunnen blijven bezetten. De Gaay Fortman wordt dan tevens minister van Justitie, het ministers-ambt dat hij eigenlijk het meest ambieerde. Tijdens de formatie van het kabinet-Van Agt/Wiegel biedt de formateur hem aan de zetel op Justitie, die aan een CDA'er van antirevolutionaire herkomst zal toevallen, te gaan bekleden. De overgang van een kabinet met een zo duidelijke signatuur van Partij van de Arbeid, D'66 en PPR naar een kabinet waarin de VVD mede accentbepalend zal zijn, vindt De Gaay Fortman niet in overeenstemming met de politieke zuiverheid, zelfs niet als het gaat om de portefeuille van Justitie, die hem zozeer ter harte gaat.

Aldus komt het beeld naar voren van een man die wist waarvoor hij stond, een man op wie vaak een beroep werd gedaan ter wille van de openbare zaak, onder andere tijdens de kabinetformaties van 1960/61 en 1981, een man met veel kansen, maar die de kans alleen dan greep, wanneer dat met zijn geweten in overeenstemming was en die zich dan ook door niemand liet weerhouden. Gewetensvol en eigenzinnig. Door die eigenschappen was hij gerespecteerd, in ons land, maar ook in het onafhankelijke Suriname en op de Nederlandse Antillen en Aruba.

Wij herdenken in De Gaay Fortman een geleerde en een markant, zij het niet altijd onomstreden politicus: "... dan kun je niet altijd doen wat een ander wil". Zijn leven en werken stonden in dienst van zijn universiteit en van zijn land, maar hem moest wel de vrijheid worden geboden om de gevraagde dienst uit te voeren in overeenstemming met zijn geweten. In deze Kamer had hij die vrijheid te allen tijde: hij was een parel aan haar kroon.

Het woord is aan de minister-president.

□

Minister **Kok**: Mijnheer de voorzitter! Namens de regering hecht ik eraan om woorden van dankbaarheid en ook van deelneming te spreken tijdens deze plechtigheid ter

nagedachtenis van prof. mr. W.F. de Gaay Fortman, die op Stille Zaterdag 29 maart jongstleden is overleden. Woorden van dankbaarheid voor de uiterst waardevolle bijdragen die deze markante wetenschapper, politicus en bestuurder heeft geleverd aan het algemeen belang, aan de publieke zaak en aan het functioneren van onze samenleving. Woorden van deelneming aan zijn vrouw, zijn kinderen, zijn kleinkinderen en alle anderen in en buiten het familieverband die hem dierbaar waren en voor wie hij zoveel betekende.

In veel functies en verantwoordelijkheden heeft de heer De Gaay Fortman het landsbestuur gediend: als ambtenaar, als lid van de Eerste Kamer, als lid van het Europees Parlement, bij de vorming van kabinetten en als minister. Hij vervulde gedurende zeer vele jaren een vooraanstaande rol in de antirevolutionaire en christendemocratische politieke beweging. Niet als iemand die zich met hartstocht met het politieke bedrijf en alle daaraan inherente tot het handwerk behorende werkzaamheden verbonden voelde, maar veel meer in zijn eigen woorden als politicus uit plichtsbef en overtuiging. Die overtuiging was, zoals wij allen weten, gebaseerd op een diepgeworteld christelijk-calvinistisch normbesef, gepaard aan een krachtige sociale inslag.

Die sociale overtuiging kwam op wel zeer bijzondere wijze tot uitdrukking toen hij in 1973 als minister toetrad tot het kabinet-Den Uyl. De heer De Gaay Fortman vond het tijd voor samenwerking tussen politici van christelijke huize en progressieve partijen. Die opvatting hield stand, ondanks ook andersluidende meningen in zijn omgeving en binnen de eigen Anti-Revolutionaire Partij.

Zijn vriendschap met de heer Den Uyl speelde daarbij ongetwijfeld een rol. Die vriendschap was gebaseerd op een gezamenlijke gereformeerde achtergrond en verwante opvattingen over sociale rechtvaardigheid. De heer De Gaay Fortman zei daar zelf wat over in zijn herdenkingsrede op 30 december 1987 ter nagedachtenis van de vlak voor kerstmis overleden Joop den Uyl. Ik citeer zijn woorden: "Wij behoorden beiden tot de generatie die is gevormd door twee gebeurtenissen die de wereld door elkaar hebben geschud: de

economische crisis van de jaren dertig en de Tweede Wereldoorlog. Zij die deze oorlog mochten overleven vonden elkaar in de gemeenschappelijke opdracht te werken voor een rechtvaardiger maatschappelijke orde en een verdere uitbouw van de rechtsstaat."

De sterke betrokkenheid van de heer De Gaay Fortman bij het vormgeven aan sociale gerechtigheid kwam in al zijn beschouwingen en werkzaamheden naar voren. Bij de voorbereiding van de nieuwe Grondwet als minister van Binnenlandse Zaken was hij een vurig pleitbezorger voor het opnemen van sociale grondrechten in de Grondwet, het is zeker geen toeval dat hij promoveerde op een arbeidsrechtelijk onderwerp en zijn jarenlange intense betrokkenheid bij de werkzaamheden van het Christelijk Nationaal Vakverbond is een verdere illustratie.

Wellicht voelde de heer De Gaay Fortman – of Gaius, zoals zijn vele vrienden hem mochten noemen – zich in menig opzicht minder politicus dan wetenschapper. In de wetenschap kwamen zijn oorspronkelijkheid en onafhankelijkheid ten volle tot uitdrukking. In de vele jaren dat hij als hoogleraar en rector magnificus verbonden was aan de Vrije Universiteit combineerde hij zijn grote juridische kwaliteiten met zware bestuurlijke verantwoordelijkheden.

De heer De Gaay Fortman blijft in onze herinnering voortleven als een sociaal bewogen antirevolutionair, een man die door zijn onafhankelijkheid van geest en zijn respect voor de opvattingen van andersdenkenden in menig opzicht boven de partijen stond en daarmee een groot natuurlijk gezag uitstraalde. Hij kon zelf goed luisteren en nodigde anderen uit dat ook te doen. Een wijs en sober mens, wiens overlijden voor zeer velen een grote leegte achterlaat. Ons land, onze samenleving is veel dank aan hem verschuldigd.

Namens de regering wens ik zijn nabestaanden de kracht toe, het verlies van zijn overlijden te dragen. De warmte waarmee zovelen in onze samenleving zijn nagedachtenis met zich meedragen en het feit dat zovelen zich geïnspireerd voelen door zijn grote gaven van hoofd en hart mogen hen daarbij tot troost zijn.

Kok

De **voorzitter**: Ik verzoek de Kamer enkele ogenblikken stilte in acht te nemen.

De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.

De vergadering wordt enige ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de **stemming over een motie** ingediend bij de behandeling van de begroting van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, te weten:

- de motie-Schuurman c.s. over genetisch gemodificeerde planten (25000-XI, nr. 126b).

(Zie vergadering van 25 maart 1997.)

De motie wordt bij zitten en opstaan met algemene stemmen aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van de **volgende voorstellen van de commissie voor de Verzoekschriften**:

- adres van G. van Kuijk-Tewuh te H. met betrekking tot kwijtschelding van belastingaanslagen (Gedrukt stuk Eerste Kamer, 1996-1997, nr. XXII);
- adres van E. en A.P. te H. met betrekking tot heffing van invoerrechten (Gedrukt stuk Eerste Kamer, 1996-1997, nr. XXIII);
- adres van M.D. te A. met betrekking tot een schuldsaneringsregeling, ten gevolge op een eerder adres (Gedrukt stuk Eerste Kamer, 1996-1997, nr. XXIV);
- adres van T. Mrabet te V. met betrekking tot kwijtschelding van belastingaanslagen (Gedrukt stuk Eerste Kamer, 1996-1997, nr. XXV);
- adres van R. Vos te V. met betrekking tot kwijtschelding van een belastingschuld (Gedrukt stuk Eerste Kamer, 1996-1997, nr. XXVI).

De **voorzitter**: Ik stel voor, conform de voorstellen van de commissie voor de Verzoekschriften te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Wijziging van de Wet inzake bloedtransfusie (23805);**
- **Aanpassing van een aantal wetten in verband met de**

privatisering van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds (Aanpassingswet privatisering ABP) (24441);

- **Uitbreiding van de Wet milieubeheer (milieu-verslaglegging) (24572);**
- **Een aantal wijzigingen van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (24669);**

- **Wijziging van de Scheepvaartverkeerswet in verband met de wijziging van de bepalingen met betrekking tot het varen onder invloed (24753);**

- **Aanpassing van de belastingbepalingen in de Provinciewet aan bepalingen in de Gemeentewet en de Waterschapswet, alsmede wijziging van de formele belastingbepalingen in de Gemeentewet en de Waterschapswet (24771);**

- **Wijziging van de Wet op de studiefinanciering onder meer in verband met correctie op de berekening van de aanvullende beurs, alsmede van onder meer de Wet tegemoetkoming studiekosten in verband met enkele technische wijzigingen (25163).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de artikelen 5 en 9 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en in verband daarmee van enige andere artikelen van dit Wetboek (22408).**

De beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Vrisekoop** (D66): Mijnheer de voorzitter! Het wetsvoorstel dat wij vandaag bespreken is een wijziging van het tot dusverre bekende systeem van het naamrecht. Deze wijziging heeft grote gevolgen en wordt als zeer ingrijpend ervaren. Het is een rechtstreeks gevolg van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen volgens internationale burgerrechtregels.

De fractie van D66 ondersteunt van harte dit voorstel. Toch zijn er nog enkele opmerkingen te maken. De ook in dit huis gepropageerde

grotere vrijheid van achternaamkeuze binnen één gezin deed mij terugdenken aan het gedichtje uit de dichtwerken van P.A. de Genestet genaamd "De wereld der traditie" onder het hoofdstuk "Leekedichtjes", waarin een vergelijkbare keuzevrijheid, maar dan van godsdienst, wordt bepleit. Ik wil u dit gedichtje niet onthouden. Het luidt als volgt: Vóór het huwelijk werd besloten, Door dit echtpaar, lief maar dom, "Onze kinderen ('t meisje bloosde!) Zullen worden om en om. Schenkt ons God het eerst een jongen, Luthers wordt ons eerste Kind En de tweede, knaap of meisje, Volgt u en wordt Doopsgezind. Doch mocht de eerste een meisje wezen, In dat lieflijk verschiet, Dan wordt ook de rij geopend Met een kleine Mennoniet". Thans, hun huis telt twalef kinderen, Die tot eer van 't Christendom, Luther eren, Menno volgen, Vroom en deftig, om en om. Toch waar 't koppigst Lutheraantje Daar een Doopsgezinde geest, Zoo meneer zijn oudste broeder Maar een meisje was geweest.

Terug naar het wetsvoorstel, mijnheer de voorzitter. De beoogde verandering in de volgorde van het gebruik van de mogelijke namen van gehuwden en ex-gehuwden, van artikel 9 in het huidige wetsvoorstel, is verwarrend en onlogisch en druist in tegen het huidige gebruik van naamregels, die in de praktijk goed werken. Wil de staatssecretaris hier duidelijk maken dat de huidige regel, dat de geslachtsnaam van de echtgenoot op de in het verkeer gebruikelijke wijze voorafgaat aan de eigen naam, primair zal worden gehandhaafd?

In de schriftelijke behandeling van de Wet op de partnerregistratie in de Tweede Kamer (thans in deze Kamer) valt te lezen, dat het de bedoeling van het kabinet is geweest om partnerregistratie inhoudelijk zoveel mogelijk gelijk te stellen aan het huwelijk. Is de conclusie gerechtvaardigd dat geregistreerde partners analoog aan deze wijziging van het naamrecht ook, in de toekomst, elkaars naam zullen mogen gaan voeren?

In artikel 5, tiende lid, wordt weer verband gelegd tussen naam en (adellijke) titel. Dat lijkt niet consequent, omdat minister Dales in de Tweede Kamer bij de behandeling